

Piaseczno, 2011-03-25

Zawiadamiający:

Rafał Maszkowski

adres

adres

Prokuratura Rejonowa Toruń Centrum-Zachód

w Toruniu (87-100)

ul. Grudziądzka 45

ZAWIADOMIENIE O PODEJRZENIU POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA

Działając na podstawie art. 304 § 1 kpk, składam zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, polegającego na tym, że:

w dn. od 17 do co najmniej 22 marca 2011 r. w Toruniu, Tadeusz Rydzyk, nadając wielokrotnie w ciągu doby komunikat dotyczący wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie o sygn. XII W 5077/10 z dn. 11 lutego 2011 roku, wydany w sprawie przeciwko niemu, i porównując w treści tego komunikatu wyrok niezawisłego Sądu wydany w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej do szykan i prześladowań z okresu komunizmu, a także twierdząc, w odniesieniu do tegoż Sądu, że *„teraz, przed beatyfikacją Jana Pawła II, skazują mnie za prośbę o wsparcie budowy wotum wdzięczności za Jana Pawła II. Tym wyrokiem chcą to utrać. Chcą zastraszyć i zniechęcić tych, którzy podobne inicjatywy będą tworzyć”* oraz, że *„w czasach komunizmu robiono wiele trudności, były prześladowania. Jednak od trzech lat trudności i szykany są tak wielkie, jakbyśmy nie żyli w kraju, w którym konstytucyjnie zapewniona jest wolność słowa, religii, przekonań”* – znieważył Rzeczpospolitą Polską, w imieniu której wydany został wspomniany wyrok Sądu, znieważył sędziego, który wydał wyrok, a także wywierał przemoc w postaci presji psychicznej na sędziów Sądu Rejonowego w Toruniu oraz na

sędziów Sądu Okręgowego w Toruniu, którzy rozpatrywać będą apelację od wskazanego wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu, a której wniesienie od tego wyroku zapowiedział,

tj. o czyn z art. 133 kk i art. 226 § 1 kk i art. 232 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Domagam się wszczęcia i prowadzenia postępowania karnego o wskazany czyn.

UZASADNIENIE

W dniach od 17 do co najmniej 22 marca 2011 roku rozgłośnia radiowa „Radio Maryja” z siedzibą w Toruniu nadało wielokrotnie komunikat obejmujący wypowiedź Tadeusza Rydzyka.

Dowód: nagranie komunikatu – w załączeniu na płycie CD.

W treści wskazanego komunikatu Tadeusz Rydzyk, odnosząc się do skazania go przez Sąd Rejonowy w Toruniu nieprawomocnym wyrokiem z dn. 11 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. XII W 5077/10, skomentował ten wyrok w ten sposób, że stwierdził m.in., iż:

- „W czasach komunizmu robiono wiele trudności, były prześladowania. Jednak od trzech lat trudności i szykany są tak wielkie, jakbyśmy nie żyli w kraju, w którym konstytucyjnie zapewniona jest wolność słowa, religii, przekonań”,
- „Teraz, przed beatyfikacją Jana Pawła II, skazują mnie za prośbę o wsparcie budowy wotum wdzięczności za Jana Pawła II (...) Tym wyrokiem chcą to utrać. Chcą zastraszyć i zniechęcić tych, którzy podobne inicjatywy będą tworzyć” oraz, że
- „Dalej prosimy o modlitwę za nas. O modlitwę, by zaprzestano w Ojczyźnie szykan i szanowano konstytucyjne prawa człowieka. Prosimy też, choć jest

coraz większa bieda, prosimy o systematyczne wspieranie tych dzieł, by media wolne w Ojczyźnie nie zamilkły.”

Tym samym Tadeusz Rydzyk porównał wyrok niezawisłego Sądu, wydany w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, do „prześladowań w czasach komunizmu” oraz „szykan”, a także do „zastraszania i zniechęcania” oraz próby „utrącenia” budowy obiektu sakralnego poświęconego byłemu papieżowi. Uważam, że tym samym znieważył publicznie Rzeczpospolitą Polską, w imieniu której wspomniany wyrok został wydany, czym wypełnił znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 133 kk.

Ponadto należy zauważyć, że komentarze Tadeusza Rydzyka zostały wygłoszone zanim wyrok w powyższej sprawie stał się prawomocny. Należy więc uznać, że sprawca co najmniej godził się, że swoimi wypowiedziami wywrze wpływ na czynności urzędowe Sądu, który będzie rozpoznawać apelację od tego wyroku. Jak wskazuje się w piśmiennictwie dotyczącym art. 232 kk, „Stosowanie przemocy lub groźby bezprawnej to działanie **umyślne**, zmierzające do wywarcia wpływu na czynności urzędowe sądu (ich podjęcie, zaniechanie lub zmianę). Najczęściej będzie to działanie w zamiarze bezpośrednim, ale nie można wykluczyć zamiaru ewentualnego, który wystąpi, gdy sprawca, zmierzając do innego celu (np. wywarcie zemsty na osobie sędziego, świadka lub innego uczestnika postępowania), **przewiduje, że zakłóci działalność urzędową sądu i godzi się z tym**” (w ten sposób: A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX 2010, wyd. V, teza 6 do art. 232 kk). Przemoc wywierana przez Tadeusza Rydzyka miała przy tym postać przemocy psychicznej i polegała na niedopuszczalnej perswazji, kierowanej do opinii publicznej, a sugerującej, że wyrok Sądu jest niezgodny z prawem i standardami demokratycznego państwa i stanowi szykanę i prześladowanie porównywalne z tymi, które miały miejsce w czasach PRL. Tego rodzaju presja jest niedopuszczalna, bo nie tylko jest obraźliwa dla Sądu i Rzeczypospolitej, w imieniu której wydano wyrok, ale również stanowi zniewagę funkcjonariusza publicznego (którym jest Sędzia, który wydał wyrok – zgodnie z art. 115 § 13 pkt. 3 kk), a także zmierza do wywarcia wpływu na ten Sąd, a także na Sąd Okręgowy, który będzie rozpoznawał apelację od wyroku Sądu Rejonowego. Oznacza to, że wypełnione zostały także znamiona przestępstw stypizowanych w art. 226 § 1 kk i art. 232 § 1 kk.

Z uwagi na to, że czyn Tadeusza Rydzyka wyczerpuje znamiona trzech przepisów ustawy karnej, wskazana jest kwalifikacja kumulatywna zgodnie z art. 11 § 2 kk.

Należy przy tym podkreślić szczególną naganność czynu Tadeusza Rydzyka, który wykazuje całkowite lekceważenie wobec obowiązującego porządku prawnego. Komentując wspomniany wyrok Sądu w jego sprawie, Tadeusz Rydzyk stwierdził również, że nie wykona tego wyroku. Wypowiedzi swoje Tadeusz Rydzyk kierował do opinii publicznej, zdając sobie sprawę z szerokiego kręgu odbiorców swoich wypowiedzi oraz silnego oddziaływania, które – jako popularny i wpływowy ksiądz katolicki i polityk – ma na opinię publiczną. Jego czyn należy więc uznać za nasycony bardzo wysokim stopniem społecznej szkodliwości i szczególnie naganny.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności – wnoszę o wszczęcie i prowadzenie ścigania karnego o opisany czyn przeciwko Tadeuszowi Rydzykowi.

Załącznik.

1/ płyta CD.

Rafał Maszkowski